

CORNELIA PARKER

Thirty Pieces of Silver

Cornelia PARKER (°1956, Cheshire, Groot-Brittannië) beschrijft haar werk als een bevraging van de tijd die voorbijgaat, van de transformatie, van herinneringen. Wanneer zij stelt dat *«men geen precies beeld van het leven kan vangen want alles in voortdurende beweging is»*, onderlijnt zij de vaststelling dat alles van voorbijgaande aard is. Bezield door een poëtische visie van grote scherpste, werkt Cornelia Parker sinds een twintigtal jaar vertrekkend van objecten waarmee ze op heel eigen wijze aan de slag gaat.

Thirty Pieces of Silver bevat misschien wel de essentie van haar werk: terwijl ze zilveren jubileumstukken en objecten recupereert (schotels, muziekinstrumenten, bestek, ...), stelt ze een collectie artefacten samen die een betekenis of een nut hadden voor iemand die ons onbekend is. Haar relieken roepen een voorbij verleden voor de geest en kunnen op diverse wijzen gelezen worden. Aan wie behoorden deze objecten toe? Deze geplette fluit bijvoorbeeld, temidden deze objecten: welke geluiden heeft ze voortgebracht, welke noten werden erop gespeeld, bij welke gelegenheden? Wat was het vroegere leven van deze objecten, vooraleer ze werden platgewalst en vastgehecht?

«Objecten zijn ijkpunten in het leven. Ik wou hun betekenis veranderen, hun zichtbaarheid, hun waarde, daarom heb ik ervoor gekozen hen te verpletteren en hen allen een gelijk lot te geven ... ». Het doel van een dergelijke mutatie is, in tegenstelling tot wat het lijkt, niet te vernietigen maar eerder te herpositioneren, een nieuwe betekenis aan deze objecten te geven.

De cirkelvormige structuur is bijzonder goed gekozen. Terwijl het makkelijk is om om het werk heen te wandelen, nodigt Parker ons uit tot een reflectie omtrent herinneringen. Al deze objecten zijn vandaag verouderd en onbruikbaar geworden, maar vertegenwoordigen ook het object zelf. Kan men in deze platgewalste fluit niet de representatie zelf van dit muziekinstrument zien? Kan men de natuur zelf waarnemen van dit instrument dankzij de metamorfose die Cornelia Parker het liet ondergaan? Door dit zilverwerk plat te walsen onderlijnt de kunstenaar paradoxaal genoeg de schoonheid en breekbaarheid van de dingen (en de eraan verbonden momenten in het bestaan) waaraan men slechts voorbijgaande aandacht schenkt.

Cornelia Parker werd genomineerd voor de prestigieuze Turner Prize in 1997 en nam deel aan tal van internationale tentoonstellingen (Tate Britain te Londen, National Art Center te Tokyo, Guggenheim Museum te New York, ...). Zij bereidt, voor 2009, een belangrijke tentoonstelling voor in het Museum of Contemporary Art te San Diego (USA).